

10:7-16 The Signs Come True

1. Malbim to Shemuel I 10:7

אז לא תסמוך על עזר אחרים, רק על עזר האלקי אשר ילווה אליך...

Then you won't rely on others' aid, but only on the Divine aid which will escort you...

2. Radak to Shemuel I 10:8

ומה שאמר לו זה הדבר עתה ולא המתין לו עד שיהיו בגלגל ויפרד ממנו שיאמר לו אז שבע' ימים תוחל עד בואי אליך מפני שעתה כשדבר לו בדבר המלוכה רמז לו בזה הדבר תתקיים לו המלוכה אם לאו. זו היא מצוה ראשונה שצוהו ואם יעמוד בה תתקיים בידו המלוכה ואם לאו לא תתקיים. לפיכך אמר "והודעתני לך את אשר תעשה" כלומר "אז אודיע אותך מה יהיה ממלכותך."

He told [Shaul] this now, and didn't wait until he was in Gilgal and would separate from him, to tell him then, "Wait seven days, until I come to you," because now, when speaking to him of the monarchy he hinted to him that through this the monarchy would endure for him, or not. This was the first command he gave [Shaul], and if he would fulfill it then the monarchy would endure in his hand, and if not then it would not endure. Therefore he said, "[Then] I will tell you what you shall do," meaning, "Then I will tell you what will happen with your reign."

3. Malbim to Shemuel I 10:9

לב כל אדם לאדם הוא מוליך ומנהיג את כל כחות גותו, אבל "פלגי מים לב מלך (משלי כא:א)" הוא מנהיג לבב העם המתנהגים על ידו, ויהיה יחס לבותיהם אל לב מלכם כיהס כחות החיים אל הלב באיש הפרטי, כי לב מלך ביד ד' אל כל אשר יחפץ יטנו ואת לבות העם עמו.

The heart of each person for himself guides all of his body's powers, but "the heart of a king is like streams of water," guiding the heart of the nation who are led thereby, and their hearts relate to the heart of their king like the powers of life relate to the heart of an individual person, for the heart of a king is in the hand of Gd, who will incline it as He chooses, along with the hearts of the nation.

4. Radak to Shemuel I 10:12

מי המלמד אלה הנביאים ומשרה עליהם רוח נבואה. ואין לתמוה בזה כי הקב"ה המלמד אלה הנביאים מלמד גם כן זה. ויש מפרשים אביהם כמשמעו... Who teaches these prophets and manifests the spirit of prophecy upon them. And don't be shocked, for Gd, who teaches these prophets, also teaches this one. And some explain "their father" literally...

5. Malbim to Shemuel I 10:11-12

ידוע שלהשגה הנבואית צריך שתי הכנות, א' הכנה טבעית, שיהיה מזגו וכח דמיונו מוכן ע"ז מלדה ומבטן ומהריון. ב' הכנה בחירית, שיעסוק בהתבודדות ופרישות טהרה וקדושה ודומיהם. והם חשבו עוד כי ההכנה הטבעית לא תצויר רק מאב לבן... "ויהי כל יודעו מאתמול שלשום" שראה שגם מתמול גם משלשום לא הכין א"ע אל הנבואה רק עסק בצרכי בית אביו, וראה שבכ"ז הנה עם נביאים נבא, התפלא שתי פליאות, א' מצד שלא היה לו הכנה טבעית מאביו, ועז"א "מה זה היה לבן קיש", הלא אביו אינו נביא. ב' מצד ההכנה הבחירית "הגם שאול בנביאים", ר"ל וכי נמצא עד עתה בין הנביאים, הכי היה מכין א"ע ומתלמד לנבואה?:

...מי אביהם של בני הנביאים האלה, הלא גם אבותיהם לא נבאו כי דבר ד' היה יקר בדור שלפני שמואל (כנ"ל ג:א)..., וא"כ אין פה דבר חדש רק מה שנבא בלא הכנה בחירית. על כן היה למשל "הגם שאול בנביאים", רק זה החידוש שנבא בלא הכנה היה למשל אל כל מתנבא ובלתי מכין א"ע לנבואה, לא מה שהיה "בן קיש".

6. Rabbi Yehudah HaLevi, Kuzari 1:103-109 (Hirschfeld ed. from sefaria.org)

קג: ודע, כי כל אשר יפגע נביא בעת פגעו אותו ושמעו דבריו האלקיים מתחדשת לו רוחניות ונפרד מסוגו בזכות הנפש והשתוקקה אל המדרגות ההם והדבקו בענוה ובטהרה. זאת תהיה אצלם הראיה הנראית והאות הבהיר בגמול העולם הבא, כי המבוקש ממנו איננו אלא שתשוב נפש האדם אלקית, תפרד מחושיו ותראה העולם הוא העליון ותהנה בראיית האור המלאכותי ושמיעת הדבור האלקי, כי הנפש ההיא תהיה בטוחה מן המות כשיכלו כליה הגופיים. וכאשר תמצא תורה שמגיעים בידיעתה ומעשיה אל המדרגה הזאת במקום אשר צותה ועם הענינים אשר צותה בהם, היא מבלי ספק התורה שמובטח בה להשאיר הנפשות אחר כלות הגופות...

קט. אמר החבר: אבל יעודינו הדבקנו בענין האלקי בנבואה, ומה שהוא קרוב לה, והתחבר הענין האלקי בנו בגדולה ובכבוד ובמופתים. ועל כן איננו אומר בתורה, כי אם תעשו המצוה הזאת, אביאכם אחרי המות אל גנות והנאות, אבל הוא אומר ואתם תהיו לי לעם ואני אהיה לכם לאלקים מנהיג אתכם, ויהיה מכם מי שיעמוד לפני ומי שיעלה לשמים כאשר היו הולכים בין המלאכים, ויהיו גם כן מלאכי הולכים ביניכם בארץ ותראו אותם יחידים ורבים, שומרים אתכם ונלחמים לכם, ותתמידו בארץ אשר היא עוזרת על המעלה הזאת, והיא אדמת הקדש...

103... Know that he who converses with a prophet experiences spiritualization during the time he listens to his oration. He differs from his own kind in the purity of soul, in a yearning for the [higher] degrees and attachment to the qualities of meekness and purity. This was a manifest proof to them, and a clear and convincing sign of reward hereafter. For

the only result to be expected from this is that the human soul becomes divine, being detached from material senses, joining the highest world, and enjoying the vision of the divine light, and hearing the divine speech. Such a soul is safe from death, even after its physical organs have perished. If thou, then, findest a religion the knowledge and practice of which assists in the attainment of this degree, at the place pointed out and with the conditions laid down by it, this is beyond doubt the religion which insures the immortality of the soul after the demise of the body...

109. The Rabbi: Now all that our promises imply is that we shall become connected with the divine influence by means of prophecy, or something nearly approaching it, and also through our relation to the divine influence, as displayed to us in grand and awe-inspiring miracles. Therefore we do not find in the Bible: 'If you keep this law, I will bring you after death into beautiful gardens and great pleasures.' On the contrary it is said: 'You shall be my chosen people, and I will be a Gd unto you, who will guide you. Whoever of you comes to me, and ascends to heaven, is as those who, themselves, dwell among the angels, and my angels shall dwell among them on earth. You shall see them singly or in hosts, watching you and fighting for you without your joining in the fight. You shall remain in the country which forms a stepping-stone to this degree, viz. the Holy Land...

7. Talmud, Megilah 3a

"וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו בהחבא" מאן נינהו אנשים אמר רבי ירמיה ואיתימא רבי חייא בר אבא זה חגי זכריה ומלאכי אינהו עדיפי מיניה ואיהו עדיף מיניה דאינהו נביאי ואיהו לאו נביא איהו עדיף מיניה דאיהו חזא ואינהו לא חזו

"I, Daniel, alone, saw the vision, and the men who were with me did not see the vision, but a great trembling befell them, and they fled into hiding." Who were the men? Rabbi Yirmiyah, or some say Rabbi Chiya bar Abba, said: These were Chaggai, Zecharyah and Malachi... They were greater than he, for they were prophets, and he was not. He was greater than they, for he saw and they did not.

8. Abarbanel to Shemuel I 10:15

...ושהוא לא הגיד לו את דבר המלוכה לצניעותו, וגם לפי שלא נתן לו שמואל רשות להגיד הדבר ושלה הנער שילך לפניו כדי שלא יראה ולא ישמע דבר ולכן העלימו שאול.

And he did not tell him of the monarchy due to his privacy. Also, because Shemuel did not permit him to tell of it, and he sent the servant before them so that he should not see and hear of the matter. Therefore, Shaul concealed it.

9. Talmud, Megilah 13b

"לא יגרע מצדיק עיניו (איוב לו:ז)" בשכר צניעות שהיתה בה ברחל זכתה ויצא ממנה שאול, ובשכר צניעות שהיה בו בשאול זכה ויצאת ממנו אסתר. ומאי צניעות היתה בה ברחל? ... אמרה 'השתא מיכספא אחתאי', מסרתינהו ניהלה. והיינו דכתיב "ויהי בבקר והנה היא לאה" - מכלל דעד השתא לאו לאה היא? אלא מתוך סימנין שמסרה רחל ללאה, לא הוה ידע עד השתא. לפיכך זכתה ויצא ממנה שאול. ומה צניעות היתה בשאול? דכתיב "ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל", זכה ויצאת ממנו אסתר.

"He will not 'reduce' from the righteous His eyes" – As reward for Rachel's privacy, she merited to produce Shaul. As reward for Shaul's privacy, he merited to produce Esther. What was Rachel's privacy?... Rachel said, 'My sister will be shamed!' She gave the cues to her sister. Thus Bereishit 29:25 says, "And in the morning, she was Leah" – Was she not Leah until now? But because of the cues Rachel gave to Leah, he did not know until now. Therefore she merited that Shaul came from her. And what was Shaul's privacy? As it says, "And the matter of the monarchy he did not tell him that which Shemuel had said," and he merited and Esther came from him.

10. Midrash, Bereishit Rabbah 71:5

רחל תפסה פלך שתיקה ועמדו כל בניה בעלי מסטירין, בנימין ישפה יש פה יודע במכירתו של יוסף ואינו מגיד, שאול ואת דבר המלוכה לא הגיד לו, אסתר (אסתר ב) אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה

Rachel took the role of secrecy, and all of her descendants were people of secrets. Binyamin "*yashfeh*" – *yesh poh* [there is here] one who knows of the sale of Yosef and doesn't tell. Shaul, "And the matter of the monarchy he did not tell him," and Esther, "Esther did not tell of her birth and nation."

10:17-27 The coronation, sort of

11. Malbim to Yehoshua 18:4

"המשליך" לא יכוין אל נקודה ידועה, רק אל כל מקום שיפול שם יהיה. ו"המורה" יכוין למטרה אל נקודה ידועה, כמו המורה בחצים שקולע למטרה תמיד... באמת היה נודע ליהושע בקבלה חלק כל שבט ותחומו איך ואן יפול, שכן יעקב ומשה בברכתם ברכו את כל שבט לפי נחלת ארצו...

"One who casts" does not aim for a known point; wherever it falls, there it is. "One who shoots" aims for a known point, like one who shoots arrows, always firing at the target... In truth, Yehoshua knew by tradition the portion of each tribe and where and how its boundary would fall, for Yaakov and Moshe blessed each tribe according to its land in their blessings...

12. Abarbanel to Shemuel I 10:17

ואמנם למה רצה הקל ית' שיהיה המלך נבחר על ידו ושלא יבחרו בו העם? הנה זהו אצלי לשלשה סבות. הסבה הראשונה היא לפי שלא יפול בין שבטי ישראל קטטה ומריבה באמור כל אחד 'אני אמלוך'... הסבה השנית היא לפי שיצר לב האדם רע מנעוריו והיה ראוי שיהיה המלך נקי הגאוות... מרוחק מהתאוות... משולל מהחמדה... ובהיות המדות המשובחות האלה צריכים מאד במלך, והאדם יראה לעינים וד' יראה ללבב והוא בוחן לבות וכליות, היה ראוי שלא יבחר המלך על ידי בני אדם שלא ידעו תוכו ולא יבינו מדותיו ותכונותיו הטוב הוא אם רע... הסבה השלישית היא לפי שבהיות המלך נבחר מהעם יהיה בהכרח נשמע אליהם מאד, והיה מהוויב לפייסם ולעשות כל אשר ירצו ולא יהיה עושה משפט וצדקה לכל עמו כפי הדין...

13. Midrash, Avot d'Rabbi Natan I 10

הוא [יהודה בן טבאי] היה אומר: כל מי שיאמר לי קודם שאכנס לגדולה זו 'הכנס', רוצה אני שארד עמו עד לחייו. עכשיו שנכנסתי, כל מי שיאמר לירד הימנה רוצה אני שאפיל עליו קומקומוס של חמין. שהגדולה קשה היא להעלותה וכשם שקשה היא להעלותה כך קשה להורידה. שכן מציינו בשאול בשעה שאמר לו עמוד במלכות היה מתחבא... ובשעה שאמרו לו רד הימנה היה מחזיר אחרי דוד להרגו:

14. Talmud, Menachot 109b

בשעת פטירתו אמר להם חוניו בני ישמש תחתי. נתקנא בו שמעי אחיו שהיה גדול ממנו שתי שנים ומחצה אמר לו בא ואלמדך סדר עבודה הליבשו באונקלי וחגרו בצילצול העמידו אצל המזבח אמר להם לאחיו הכהנים ראו מה נדר זה וקיים לאהובתו אותו היום שאשתמש בכהונה גדולה אלבוש באונקלי שליכי ואחגור בצילצול שליכי בקשו אחיו הכהנים להרגו רץ מפניהם ורצו אחריו הלך לאלכסנדריא של מצרים... וכששמעו חכמים בדבר אמרו מה זה שלא ירד לה כך היורד לה על אחת כמה וכמה דברי רבי מאיר

אמר לו רבי יהודה לא כך היה מעשה אלא לא קיבל עליו חוניו שהיה שמעי אחיו גדול ממנו שתי שנים ומחצה ואף על פי כן נתקנא בו חוניו בשמעי אחיו אמר לו בא ואלמדך סדר עבודה והלבישו באונקלי וחגרו בצילצול והעמידו אצל המזבח אמר להם לאחיו הכהנים ראו מה נדר זה וקיים לאהובתו אותו היום שישתמש בכהונה גדולה אלבוש באונקלי שליכי ואחגור בצילצול שליכי בקשו אחריו כל הרואה אותו אמר זה הוא זה הוא הלך לאלכסנדריא של מצרים... וכששמעו חכמים בדבר אמרו ומה זה שברח ממנה כך המבקש לירד לה על אחת כמה וכמה

When he was dying, [Shimon haTzaddik] said, "My son, Chonyo, shall serve in my place." Chonyo's brother Shimi, who was two and a half years older than Shimi, was jealous. He said to Chonyo, "I will teach you the order of service." He dressed Chonyo in a leather tunic and girded him with an ornamental belt and led him to the altar. He then told the other kohanim, "See what this one vowed and fulfilled for his beloved! 'On the day I will serve as high priest, I will wear your leather tunic and ornamental belt!'" The other kohanim wished to kill Chonyo; he fled, and they pursued him. He went to Alexandria in Egypt... When the sages heard of this, they said, "If this is the way one who never held power will act [upon losing it], how much more so one who did hold it!" This was Rabbi Meir's version.

Rabbi Yehudah said: That was not the story. Rather, Chonyo did not accept the position, for his brother Shimi was two and a half years his senior. Nonetheless, Chonyo became jealous of his brother Shimi, and told him, "I will teach you the order of service." He dressed Shimi in a leather tunic, girded him with an ornamental belt and led him to the altar. He then told the other kohanim, "See what this one vowed and fulfilled for his beloved! 'On the day I will serve as high priest, I will wear your leather tunic and ornamental belt!'" The other kohanim wished to kill Shimi, but he then told them all that had happened. They wished to kill Chonyo; he fled, and they pursued him. He went to the palace, and they pursued him; all who saw him, said, "This is the one!" He fled to Alexandria in Egypt... When the sages heard of this, they said, "If this is the way one who fled from power will act [upon losing it], how much more so one who seeks it!"

15. Moshe Halbertal, Stephen Holmes, *The Beginning of Politics*, pp. 17-21

Our author's initial and arguably most striking revelation concerning power is that the paramount aim of those who successfully attain supreme authority is often reduced to nothing more exalted or idealistic than staying in power...

Although tapped to become king, Saul is artfully portrayed as the diametrical opposite of a political schemer... Before acceding to the throne, he bears absolutely no psychological resemblance to the voracious monarchs whose insatiable craving for ever-greater power at the expense of their people's well-being was the subject of Samuel's prophetic warnings. Saul did not covet power. Power coveted him...

In this oddly graceless coronation ceremony, distinguished by Samuel's residual resentment and Saul's embarrassingly humble demeanor, a handsome but ambitionless king-designate was grudgingly enthroned.